III

*(Parengiamieji aktai)*

# EUROPOS CENTRINIS BANKAS

## EUROPOS CENTRINIO BANKO NUOMONĖ

**2023 m. liepos 5 d.**

**dėl Sąjungos krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos pakeitimų**

**(CON/2023/19)**

(2023/C 307/04)

### Įžanga ir teisinis pagrindas

2023 m. balandžio 18 d. Europos Komisija priėmė pasiūlymus dėl: 1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl ankstyvosios intervencijos priemonių, pertvarkymo sąlygų ir pertvarkymo veiksmų finansavimo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 ([1]) (toliau – pasiūlyti Bendro pertvarkymo mechanizmo reglamento pakeitimai arba pasiūlyti BPeMR pakeitimai); 2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl ankstyvosios intervencijos priemonių, pertvarkymo sąlygų ir pertvarkymo veiksmų finansavimo iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES ([2]) (toliau – pasiūlyti Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos pakeitimai arba pasiūlyti BGPD pakeitimai); 3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl indėlių apsaugos taikymo srities, indėlių garantijų sistemų lėšų naudojimo, tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir skaidrumo iš dalies keičiama Direktyva 2014/49/ES ([3]) (toliau – pasiūlyti Direktyvos dėl indėlių garantijų sistemų pakeitimai arba pasiūlyti DIGS pakeitimai) ir 4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl tam tikrų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo aspektų iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES ir Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 ([4]) (toliau – pasiūlyti pakeitimai dėl netiesioginio pasirašymo grandinių). Pasiūlyti BPeMR pakeitimai, pasiūlyti BGPD pakeitimai, pasiūlyti DIGS pakeitimai ir pasiūlyti pakeitimai, susiję su netiesioginio pasirašymo grandinėmis, toliau kartu vadinami pasiūlytu teisės aktų rinkiniu.

Komisija pasiūlė konsultuotis su ECB dėl pasiūlytų BPeMR pakeitimų, pasiūlytų BGPD pakeitimų ir pasiūlytų DIGS pakeitimų. 2023 m. birželio 23 d. ir balandžio 3 d. ECB gavo atitinkamai Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Parlamento prašymus pateikti nuomonę dėl pasiūlytų pakeitimų, susijusių su netiesioginio pasirašymo grandinėmis.

ECB kompetencija teikti nuomonę grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 4 dalimi ir 282 straipsnio 5 dalimi, kadangi pasiūlytame teisės aktų rinkinyje yra nuostatų, darančių poveikį: 1) Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) prisidėjimui prie to, kad kompetentingos institucijos galėtų sklandžiai vykdyti savo politiką, susijusią su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra ir finansų sistemos stabilumu pagal Sutarties 127 straipsnio 5 dalį, ir 2) ECB pavestų uždavinių, susijusių su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra, pagal Sutarties 127 straipsnio 6 dalį, vykdymui. Vadovaudamasi Europos Centrinio Banko darbo reglamento 17 straipsnio 5 dalies pirmuoju sakiniu, Valdančioji taryba priėmė šią nuomonę.

([1]) COM(2023) 226 final.
([2]) COM(2023) 227 final.
([3]) COM(2023) 228 final.
([4]) COM(2023) 229 final.

**Bendros pastabos**

1. *Būtinas Sąjungos krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos atnaujinimas*

1.1. ECB labai palankiai vertina Europos Komisijos pasiūlytą teisės aktų rinkinį, kuriuo siekiama patobulinti visus skirtingus Sąjungos krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos etapus ([5]). Gerai veikianti Sąjungos krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema yra labai svarbi siekiant spręsti galimus arba faktinius visų dydžių kredito įstaigų žlugimo atvejus valstybėse narėse ir tarpvalstybiniu mastu. Dabartinė krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema, sukurta reaguojant į 2008 m. pasaulinę finansų krizę, taikoma jau keletą metų ir patirtis parodė, kad dėl per pastarąjį dešimtmetį įgyvendintų reformų sistema tapo žymiai veiksmingesnė. Ši peržiūra yra svarbi galimybė toliau tobulinti krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemą, atsižvelgiant į pirmaisiais jos taikymo metais įgytą patirtį.

1.2. Pasiūlytu teisės aktų rinkiniu siekiama padidinti Europos finansų rinkų atsparumą krizinėse situacijose. Juo dar labiau suderinamos visoje Sąjungoje taikomos krizių valdymo taisyklės, sumažinant tarpvalstybinio krizių valdymo sudėtingumą. Juo taip pat išplečiama krizių valdymo priemonių rinkinio taikymo sritis ir siekiama padidinti jo veiksmingumą, kad būtų galima reaguoti į krizines situacijas, visų pirma susijusias su mažesnių ir vidutinių kredito įstaigų žlugimu.

1.3. ECB palankiai vertina patobulintą ankstyvosios intervencijos tvarką, taip pat naujas nuostatas dėl priežiūros ir pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija, kuriomis siekiama toliau stiprinti krizių valdymo procesą. Pagal šią tvarką bus svarbu išlaikyti aiškų atsakomybės paskirstymą tarp priežiūros ir pertvarkymo institucijų.

1.4. ECB taip pat palankiai vertina siūlomą pertvarkymo išplėtimą ([6]), nes tai suderintai pagerins veiksmingą mažesnių ir vidutinių kredito įstaigų žlugimo valdymą visose valstybėse narėse ([7]). Kartu būtina, kad šios platesnės pertvarkymo galimybės būtų papildytos tinkamu šių mažesnių ir vidutinių kredito įstaigų pertvarkymo finansavimu. Nepagerinus galimybių gauti finansavimą, pertvarkymo taikymo srities išplėtimo gali būti neįmanoma įgyvendinti praktikoje. Todėl ECB visiškai pritaria tam, kad, remiantis principu, pagal kurį nuostolius dėl kredito įstaigos žlugimo pirmiausia turėtų padengti akcininkai ir kreditoriai, pasiūlytame teisės aktų rinkinyje taip pat numatytas sustiprintas indėlių garantijų sistemų (IGS) vaidmuo pertvarkymo srityje, taikant tam tikras apsaugos priemones. Svarbu, kad tokiam vaidmeniui sąlygas sudarytų suderintas mažiausių išlaidų vertinimas ir vienalygis indėlininkų eiliškumas.

1.5. Pagal pasiūlytą teisės aktų rinkinį tam tikrais atvejais bus lengviau pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis. Vis dėlto, kilus sisteminėms krizėms, kai kelios kredito įstaigos vienu metu susiduria su problemomis, arba kai tam tikros kategorijos kreditorių gelbėjimas privačiomis lėšomis gali rimtai pakenkti finansiniam stabilumui, būtų naudinga suteikti išskirtinę prieigą prie pertvarkymo finansavimo struktūrų, kad būtų apsaugotas viešasis interesas ir išvengta sisteminių pasekmių. Siekdamas reaguoti į tokias išskirtines situacijas, ECB pritartų tam, kad būtų nustatyta finansinio stabilumo išimtis, suteikianti galimybę išskirtinėmis aplinkybėmis pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis prieš padengiant nuostolius 8 % visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų (TLOF), tačiau taikant griežtas apsaugos priemones.

([5]) Žr. 2017 m. kovo 8 d. Europos Centrinio Banko nuomonę CON/2017/6 dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju (OL C 132, 2017 4 26, p. 1) ir 2017 m. lapkričio 8 d. Europos Centrinio Banko nuomonę CON/2017/47 dėl Sąjungos krizių valdymo sistemos peržiūros (OL C 34, 2018 1 31, p. 17). Visos ECB nuomonės skelbiamos interneto svetainėje „EUR-Lex“. Taip pat žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, kurią galima rasti ECB interneto svetainėje www.ecb.europa.eu.

([6]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų aiškinamąjį memorandumą, p. 5 ir 10.

([7]) Žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, p. 1.

1.6. Nepaisant pertvarkymo apimties išplėtimo, kai kurios kredito įstaigos ir toliau bus likviduojamos pagal nacionalines likvidavimo arba nemokumo procedūras. Tokiais atvejais svarbu užtikrinti sklandų ir savalaikį procesą, kad būtų išvengta bet kokios neapibrėžtos situacijos ([8]) po neigiamo viešojo intereso vertinimo.

1.7. Pasiūlytu teisės aktų rinkiniu taip pat siekiama suderinti ir sustiprinti, pvz., nustatant vienalygį indėlininkų eiliškumą, IGS gebėjimą imtis veiksmų taikant prevencines ir alternatyvias priemones. Tačiau ECB pritartų tolesniam šių priemonių derinimui. Be to, ECB būtų palankiai vertinęs, jeigu DIGS straipsniuose būtų buvęs įtvirtintas aiškus reikalavimas atskirti institucinės užtikrinimo sistemos (IUS) lėšas ir IGS lėšas. Taip visų pirma būtų užtikrinta, kad konkrečios IUS funkcijos galėtų būti toliau vykdomos naudojantis šiomis specialiomis IUS lėšomis.

1.8. ECB mano, kad reikia patobulinti dabartines taisykles, kuriomis reglamentuojamas IGS įnašų pervedimas tais atvejais, kai kredito įstaigos pakeičia savo priklausymą kitai IGS Sąjungoje, nes priešingu atveju šios taisyklės galėtų trukdyti labiau integruotai bendrajai bankininkystės paslaugų rinkai Sąjungoje. Šiuo atžvilgiu ECB pritaria tam, kad Europos bankininkystės institucijai (EBI) būtų suteikti įgaliojimai parengti perkeltinų įnašų sumos apskaičiavimo metodiką, kad būtų užtikrintas suderinamumas su perkelta rizika.

1.9. ECB tvirtai remia greitą teisėkūros proceso užbaigimą, atsižvelgiant į tikslą užbaigti diskusijas dabartinės kadencijos metu ([9]). Pasiūlytu teisės aktų rinkiniu užtikrinama tinkama pagrindinių tikslų apsaugoti mokesčių mokėtojus ir indėlininkus ir išsaugoti finansinį stabilumą pusiausvyra. Tai nuoseklus dokumentų rinkinys, kurį reikia svarstyti laikantis holistinio požiūrio, nes pagrindiniai jo elementai veiks taip, kaip numatyta, tik tuo atveju, jei jie bus parengti vienu metu.

2. *Bankų sąjungos kūrimo užbaigimas*

2.1. Be siūlomo teisės aktų rinkinio, kuris yra labai svarbus žingsnis stiprinant bankų sąjungą, bus labai svarbios tolesnės iniciatyvos siekiant baigti kurti bankų sąjungą ateinančiais metais.

2.2. Pirma, Europos indėlių draudimo sistema yra būtinas trečiasis ramstis siekiant baigti kurti bankų sąjungą ([10]) ir taip toliau didinti Sąjungos bankų sektoriaus atsparumą. Europos indėlių draudimo sistemos sukūrimas visiškai pasidalijant riziką, įskaitant visišką likvidumo poreikių ir nuostolių padengimą, tebėra vienas iš pagrindinių prioritetų ([11]). Bendra sistema užtikrintų, kad visose valstybėse narėse būtų vienodai pasitikima bankų indėlių saugumu ([12]), taip sumažinant masiško indėlių atsiėmimo riziką ir išsaugant finansinį stabilumą. Indėlininkų apsauga nacionaliniu lygmeniu reiškia, kad yra išlaikomas ryšys tarp kredito įstaigos ir jos valstybės. Tai trukdo sukurti vienodas sąlygas, silpnina finansinį stabilumą ir reiškia, kad vienas iš pagrindinių bankų sąjungos tikslų nebuvo pasiektas. Sukūrus Europos indėlių draudimo sistemą taip pat būtų galima toliau tobulinti krizių valdymo sistemą ir tarpvalstybinę integraciją bankų sąjungoje. ECB palankiai vertina Komisijos raginimą atnaujinti pastangas siekiant politinio susitarimo dėl Europos indėlių draudimo sistemos ([13]) ir ragina Sąjungos teisės aktų leidėjus siekti pažangos šioje srityje.

2.3. Antra, pirmenybės tvarka turi būti užtikrintas visapusiškas Europos stabilumo mechanizmo, kaip Bendro pertvarkymo fondo (BPF) finansinio stabilumo stiprinimo priemonės, veikimas.

([8]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų aiškinamąjį memorandumą, p. 19.

([9]) Žr. 2022 m. birželio 16 d. Euro grupės deklaraciją dėl bankų sąjungos ateities, paskelbtą Europos Sąjungos Tarybos interneto svetainėje www.consilium.europa.eu.

([10]) Žr. 2016 m. balandžio 20 d. Europos Centrinio Banko nuomonės CON/2016/26 dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 siekiant sukurti Europos indėlių garantijų sistemą (OL C 252, 2016 7 12, p. 1), 1.1 dalį.

([11]) Žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, 1-4 ir 14-15 p.

([12]) Žr. Nuomonės CON/2016/26 1.1 dalį.

([13]) Žr. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos Centriniam Bankui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Krizių valdymo ir indėlių garantijų sistemos peržiūra siekiant baigti kurti bankų sąjungą“ (COM (2023) 225 galutinis).

2.4. Trečia, galimybė naudotis likvidumu yra labai svarbi sėkmingam pertvarkymui, kaip parodė ir pastarojo meto krizės įvykiai. Bankų sąjungai šiuo metu vis dar trūksta likvidumo sistemos vykdant pertvarkymą. Tokia sistema turėtų būti sukurta vadovaujantis Finansinio stabilumo tarybos pagrindiniais principais ir geriausia tarptautine patirtimi.

**Konkrečios pastabos**

3. *Priežiūros institucijos patvirtintos ankstyvosios intervencijos priemonės*

3.1. ECB palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl ankstyvosios intervencijos sistemos, kuri grindžiama ankstesnėmis ECB rekomendacijomis ([14]). Pasiūlytas teisės aktų rinkinys yra svarbus sprendžiant dabartines šios sistemos taikymo problemas. Nustačius tiesioginį teisinį pagrindą ECB naudotis ankstyvosios intervencijos įgaliojimais pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 806/2014 ([15]) (toliau – Bendro pertvarkymo mechanizmo reglamentas, BPeMR) ([16]) sumažinama rizika, kylanti dėl galimo skirtingo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES ([17]) (toliau – Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyva, BGPD) perkėlimo į nacionalinę teisę. Pasiūlytu teisės aktų rinkiniu taip pat pašalinamas ankstyvosios intervencijos ir priežiūros priemonių sutapimas, taip sustiprinamas atitinkamas jų praktinis taikymas ([18]). Greta šių pakeitimų, ECB pritaria tam, kad ankstyvosios intervencijos priemonių priėmimo sąlygos būtų suderintos su ECB priežiūros priemonių priėmimo sąlygomis. Taip priežiūros institucijai būtų suteikta daugiau galimybių greitai įsikišti priimant ankstyvosios intervencijos priemones nustatytiems trūkumams pašalinti, net jei rizikos ribojimo reikalavimų pažeidimas arba tikėtinas pažeidimas dar nebuvo įvykdytas. ECB rekomenduoja išbraukti nuorodą į staigų ir reikšmingą subjekto finansinės padėties pablogėjimą, kaip išankstinę ankstyvosios intervencijos priemonės taikymo sąlygą. Tokia nuoroda galėtų pakenkti priežiūros institucijos gebėjimui tinkamai ir laiku reaguoti į pablogėjusią subjekto padėtį, kai, pavyzdžiui, toks pablogėjimas nėra staigus, bet vis dar reikšmingas arba toks pablogėjimas susijęs su valdymo klausimais, vidaus kontrole ir kitais nefinansiniais parametrais.

3.2. ECB taip pat palankiai vertina pasiūlymą, pagal kurį įgaliojimai priimti visas ankstyvosios intervencijos priemones būtų numatyti vienoje nuostatoje ([19]) ir taikomi tokiomis pačiomis sąlygomis, neįtraukiant perdavimo spręsti aukštesniu lygmeniu procedūros. Tai leistų greitai priimti tinkamiausią (-ias) ankstyvosios intervencijos priemonę (-es), atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos situacijos aplinkybes.

3.3. Pasiūlytais BPeMR pakeitimais siekiama ECB suteikti įgaliojimus priimti ankstyvosios intervencijos priemones, grindžiamas minimalių nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų (MREL) pažeidimu arba galimu pažeidimu ([20]), net jei toks pažeidimas nepažeidžia prudencinių reikalavimų. MREL siekiama palengvinti tvarkingo nebegyvybingos kredito įstaigos pertvarkymo strategijos įgyvendinimą. Todėl jų paskirtis skiriasi nuo prudencinių reikalavimų, kuriais siekiama užtikrinti kredito įstaigų saugumą ir patikimumą, tikslo. Vadinasi, pertvarkymo institucijos turi geriausias galimybes ir yra teisiškai kompetentingos stebėti, kaip laikomasi MREL tikslų, ir inicijuoti su tuo susijusias taisomąsias priemones. Todėl visais atvejais, kai MREL pažeidimai tuo pačiu metu nelaikomi nuosavų lėšų reikalavimų pažeidimais, išimtinė teisė spręsti dėl MREL pažeidimų turėtų tekti tik pertvarkymo institucijoms. Taip būtų išvengta užduočių dubliavimo ir rizikos ribojimo priežiūros ir pertvarkymo institucijų atsakomybės ribų neaiškumo.

([14]) Žr. Nuomonės CON/2017/47 4 dalį ir ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, p. 2 ir 5–6.

([15]) 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

([16]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 15 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 13 straipsnis.

([17]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

([18]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 15 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 13 straipsnis.

([19]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 15 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 13 straipsnis.

([20]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 15 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 13 straipsnis.

3.4. Nors priežiūros priemonėmis iš tiesų galima veiksmingai išspręsti kai kurias struktūrinio gyvybingumo problemas, jos gali pasirodyti nepakankamos tais atvejais, kai silpnus verslo modelius turinčios kredito įstaigos susiduria su ilgalaikiais sunkumais ir nuolat išeikvojamu kapitalu. Kol tokios kredito įstaigos neatitinka sąlygų, kad galėtų būti laikomos žlungančiomis arba galinčiomis žlugti, dabartinis priemonių rinkinys gali nesuteikti kompetentingai institucijai pakankamų priemonių, kad paskatintų šias kredito įstaigas imtis tinkamų veiksmų šiai rizikai pašalinti. Pastarojo meto patirtis rodo, kad laipsniškas savanoriškas veiklos nutraukimas kartu su tinkama kapitalo ir likvidumo parama tam tikromis sąlygomis galėtų būti ekonomiškai efektyvus sprendimas silpną verslo modelį turinčių kredito įstaigų pasitraukimui iš rinkos, taip išvengiant užsitęsusio nuosmukio, įskaitant tolesnius nuostolius ir kapitalo išeikvojimą per kelerius metus, dėl kurio kredito įstaiga žlugtų. Atsižvelgdamas į tai, ECB pritaria tam, kad būtų įtraukta aiški nuostata, kuria kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė ankstyvosios intervencijos atveju prašyti pateikti planą, kuris turi būti įgyvendintas savanoriško veiklos nutraukimo scenarijaus atveju. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad įstaiga į planą įtrauktų papildomus elementus. Tokio plano parengimas padidintų institucijos informuotumą apie turimas strategines galimybes ir susijusias išlaidas. Bet kuriuo atveju galutinį sprendimą dėl plano įgyvendinimo turėtų priimti atitinkama įstaiga ir jos akcininkai.

4. *Pasirengimas pertvarkymui*

4.1. ECB visiškai pritaria pasiūlymams toliau stiprinti ECB ir Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija rengiantis pertvarkymui ([21]). Nors ECB, atliekančio priežiūros funkciją, ir BPV bendradarbiavimas ir keitimasis informacija jau yra išsamiai apibrėžtas dvišaliame susitarimo memorandume ([22]), ECB palankiai vertina pasiūlymus šį glaudesnį bendradarbiavimą numatyti tiesiogiai teisės aktuose.

4.2. ECB supranta, kad pasiūlytais ECB įgaliojimais rinkti su pertvarkymu susijusią informaciją, pavyzdžiui, atliekant patikrinimus vietoje, ir teikti ją BPV ([23]) siekiama pakeisti dabartinius BGPD numatytus ankstyvosios intervencijos įgaliojimus ([24]). Vis dėlto ECB siūlo šiek tiek pakeisti atitinkamas nuostatas, kuriose būtų išsamiai išdėstyti tokie įgaliojimai, ir įtraukti aiškinamąją konstatuojamąją dalį, kurioje būtų paaiškintas poreikis kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti, kaip tokią informaciją rinkti.

4.3. Be to, sąvoka „priežiūros veikla“ nėra apibrėžta pasiūlytame teisės aktų rinkinyje, todėl yra sunku apibrėžti pasiūlytos ECB pareigos informuoti BPV apie tokią „priežiūros veiklą“ apimtį ([25]). Vietoj to ECB gali informuoti BPV apie visus aktualius ECB priežiūros vertinimus, kuriais dalijamasi su jo sprendimus priimančiais organais.

5. *Prevencinis rekapitalizavimas ir valstybės parama likvidumui padidinti*

5.1. ECB pakartoja, kad prevencinis rekapitalizavimas yra naudinga priemonė esant ypatingoms aplinkybėms dabartinėje krizių valdymo sistemoje ir turėtų būti išsaugotas ([26]). Tai yra viena iš nedaugelio bendrosios taisyklės, pagal kurią dėl nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo kredito įstaigai ji laikoma žlungančia arba galinčia žlugti kredito įstaiga, išimčių. Prevenciniam rekapitalizavimui taikomos griežtos sąlygos, kurios praeityje buvo įvykdytos tik keliais atvejais. Tai, kad priemonė naudojama ribotai, rodo, kad dabartinės sąlygos yra tinkamos. Iš tiesų atitinkamos institucijos turi turėti galimybę visapusiškai atsižvelgti į konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes.

([21]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 14 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 16 punktą, kuriuo į BPeMR įtraukiamas naujas 13c straipsnis.
([22]) Bendros pertvarkymo valdybos ir ECB susitarimo memorandumas dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija, paskelbtas interneto svetainėje „EUR-Lex“.
([23]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 14 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 16 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiamas naujas 13c straipsnis.
([24]) Žr. BGPD 27 straipsnio 1 dalies h punktą.
([25]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 16 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiamas naujas 13c straipsnio 1 dalies b punktas.
([26]) Žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, 2 ir 6-7 p.

5.2. ECB iš esmės palankiai vertina pasiūlytuose BPeMR pakeitimuose pateiktus paaiškinimus ir pasiūlymus išlaikyti esamą priemonių rinkinį patirtiems nuostoliams nustatyti (t. y. neatlikti privalomos turto kokybės peržiūros, nes kitos priemonės, pavyzdžiui, patikrinimai vietoje, taip pat galėtų būti tinkamos), nes prevencinis rekapitalizavimas, kad būtų veiksmingas, paprastai turi būti įgyvendinamas greitai ([27]).

5.3. Kartu prevencinio rekapitalizavimo sąlygos neturėtų riboti atitinkamų institucijų galimybės atsižvelgti į konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes. Šiuo atžvilgiu nauja pasiūlyta mokumo apibrėžtis ([28]) priverstų kompetentingą instituciją padaryti išvadą, kad subjektas nėra mokus šiuo konkrečiu prevencinio rekapitalizavimo tikslu, be kita ko, remiantis tik techniniais arba numatomais laikinais kapitalo reikalavimų pažeidimais, kurie gali nepagrįstai dar labiau apriboti prevencinį rekapitalizavimą ir valstybės paramą likvidumui. Todėl ECB rekomenduoja patikslinti naują apibrėžtį, kad subjektas vis tiek galėtų būti vertinamas kaip mokus ir tais atvejais, kai pažeidžiami arba gali būti pažeisti kapitalo reikalavimai, jei tie pažeidimai laikomi laikinais, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes.

5.4. ECB pripažįsta, kad reikalavimas paramos priemonę pagrįsti nutraukimo strategija, yra naudingas ([29]). Tačiau nustačius fiksuotą terminą be galimybės jį pratęsti kyla skardžio efekto rizika, nes rinkos gali iš anksto numatyti pasitraukimo terminą, o tai gali turėti neigiamų pasekmių rinkos sąlygoms ir pakenkti valstybės pajamoms. Be to, turėtų būti įmanoma atsižvelgti į netikėtus rinkos pokyčius. ECB taip pat nemano, kad priežiūros požiūriu reikėtų tvirtinti pasitraukimo strategiją greta Komisijos patvirtinimo, kurio jau dabar yra reikalaujama pagal bendrą valstybės pagalbos procesą, Kad būtų galima veiksmingai reaguoti susidarius netikėtoms aplinkybėms, turėtų būti panaikintas automatinis ryšys tarp bet kokio vėlavimo įgyvendinti pasitraukimo strategiją ir vertinimo, ar įstaiga yra žlunganti ar galinti žlugti. Galiausiai, apribojus bendro 1 lygio nuosavo kapitalo (CET1) priemonių, įsigytų vykdant prevencinį rekapitalizavimą, sumą iki 2 % bendros rizikos pozicijos sumos taip pat gali būti nepagrįstai apribotas turimų sprendimų naudojimas. Pavyzdžiui, tai gali sukelti nepageidaujamą skardžio efektą ir sukelti riziką, kad rekapitalizavimo priemonė gali būti nepakankama ir neatkurs rinkos pasitikėjimo.

6. *Indėlių garantijų sistemų intervencinės priemonės*

6.1. Indėlių garantijų sistemų prevencinės priemonės pasirodė esančios naudingas krizių prevencijos įrankis. Pagal pasiūlytą teisės aktų rinkinį valstybėms narėms būtų palikta galimybė leisti IGS finansuoti prevencines intervencijas ([30]). Atsižvelgdamas į galimą šių priemonių naudą, ECB ragina Sąjungos teisės aktų leidėjus numatyti, kad visoje Sąjungoje būtų naudojamasi IGS prevencinėmis priemonėmis pagal suderintą indėlių draudimo sistemą. Tačiau ECB pripažįsta, kad IGS gali užtrukti kurdamos būtinus pajėgumus prevencinėms priemonėms įgyvendinti, ir mano, kad dėl to gali būti tikslinga nustatyti pereinamąjį laikotarpį. Tolesnis derinimas yra būtinas siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visoje Sąjungoje, tinkamas apsaugos priemones ir geriau parengtą priemonių rinkinį, taip užtikrinant suderinamumą su bendrais krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos tikslais.

6.2. ECB palankiai vertina BPeMR ([31]) ir BGPD siūlomus patikslinimus ([32]), kad IGS intervencija pagal DIGS ([33]) taisykles dėl prevencinių priemonių nelemia vertinimo, kad įstaiga yra žlunganti arba galinti žlugti. Tai suteiks kompetentingoms institucijoms daugiau aiškumo ir tikrumo. Vis dėlto ECB turi tam tikrų abejonių dėl sąlygos, pagal kurią kompetentinga institucija turėtų nustatyti, kad IGS intervencija yra būtina atitinkamos kredito įstaigos

([27]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 20 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiama nauja 18a straipsnio 2 dalis.
([28]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 20 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiamas naujas 18a straipsnis, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 19 punktą, kuriuo į BGPD įterpiamas naujas 32c straipsnis.
([29]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 20 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiamas naujas 18a straipsnio 2 dalies b punktas.
([30]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 12 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas DIGS 11 straipsnis.
([31]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 19 dalies b punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 18 straipsnio 4 dalies d punktas.
([32]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 17 dalies b punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BGPD 32 straipsnio 4 dalies d punktas.
([33]) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

finansiniam patikimumui ir ilgalaikiam gyvybingumui išsaugoti, kad dėl prevencinės intervencijos nebūtų pradėtas vertinimas, kad įstaiga yra žlunganti arba galinti žlugti ([34]). Todėl ECB rekomenduoja išbraukti tą nuorodą pasiūlytuose BPeMR ir BGPD pakeitimuose.

6.3. ECB taip pat palankiai vertina mažiausių išlaidų vertinimo suderinimą prieš naudojant IGS lėšas arba svarstant galimybę taikyti IGS prevencinę priemonę ([35]). Visais IGS naudojimo atvejais suderinta mažiausių išlaidų vertinimo sistema padės suvienodinti sąlygas ir užtikrinti nuoseklumą visose valstybėse narėse. Kalbant konkrečiai apie prevencines priemones, siūlomais IGSD daliniais pakeitimais atsižvelgiama į tai, kad prognozuoti likvidavimo lėšų susigrąžinimą yra sunku, nes prevencinių priemonių turėtų būti imtasi gerokai prieš bet kokį numatomą likvidavimą ([36]). Todėl šiuose pasiūlymuose siūloma atliekant prevencinės priemonės mažiausių išlaidų vertinimą numatytam susigrąžintų sumų rodikliui taikyti 85 % padidinimo daugiklį, kad būtų galima pasinaudoti papildomu IGS finansavimu. Tokį padidinimo daugiklį vienodai taikant prevencinėms ir alternatyvioms priemonėms, taip pat IGS įnašams į pertvarkymą, būtų dar labiau suvienodintos sąlygos ir sudarytos palankesnės sąlygos šioms IGS intervencijoms įvairesniais atvejais. Tačiau, kadangi įstaigų, kurioms taikomos prevencinės priemonės, padėtis gali būti labai įvairi, atsižvelgiant į jų balansus ir jų pablogėjimo laipsnį, padidinimo daugikliu gali būti nepakankamai atsižvelgiama į prevencinių priemonių ypatumus. EBI gali veiksmingiau spręsti šį klausimą savo siūlomuose techninių reguliavimo standartų projektuose ([37]).

6.4. Pasiūlytuose DIGS pakeitimuose numatyta, kad kredito įstaigos, kurios prašo IGS finansuoti prevencines priemones, konsultacijoms kompetentingai valdžios institucijai pateiktų raštą, kuriame būtų nurodytos priemonės, kurių tos kredito įstaigos įsipareigoja imtis, kad užtikrintų arba atkurtų priežiūros reikalavimų laikymąsi, įskaitant veiksmus, kuriais siekiama sumažinti finansinio patikimumo pablogėjimo riziką ir sustiprinti kredito įstaigos kapitalo ir likvidumo poziciją. ECB siūlo patikslinti, kad priežiūros institucija turėtų tik patikrinti numatomą atitiktį prudenciniams reikalavimams. Tai apimtų žalos ištaisymo planų, kuriais siekiama užtikrinti arba atkurti priežiūros reikalavimų laikymąsi ir ilgalaikį kredito įstaigos gyvybingumą, prudencinių ir priežiūros aspektų tikrinimą. Priežiūros institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su nacionalinėmis paskirtomis institucijomis arba IGS institucijomis jų kompetencijai priklausančiais klausimais, už kuriuos jos lieka atsakingos. Be to, IGS ir (arba) paskirta institucija yra tikrai suinteresuotos ir gali geriausiai stebėti, kaip kredito įstaiga grąžina IGS prevencinei priemonei skirtą sumą, taip pat susijusį laikotarpį ir tuo pagrindu nuspręsti, ar tai kredito įstaigai taikyti papildomas prevencines priemones.

6.5. ECB siūlo įtvirtinti aiškų reikalavimą atskirti IUS ir IGS lėšas. Ankstesnė patirtis parodė, kad atskiros IUS lėšos yra svarbios tam, kad tokios sistemos veiktų sklandžiai. Be to, būtų labai naudinga turėti atskiras IUS ir IGS lėšas, atsižvelgiant į tai, kad atskiroms IUS lėšoms netaikomi DIGS nustatyti apribojimai. Taigi, atskiromis IUS lėšomis užtikrinama, kad kitos IUS funkcijos galėtų būti toliau vykdomos naudojant IUS tikslui skirtas lėšas. Pavyzdžiui, aktyviai ir laiku įsikišdama IUS užtikrina, kad jos įstaigos narės laikytųsi nuosavų lėšų ir likvidumo reguliavimo reikalavimų. ECB palankiai vertina tai, kad, kaip ir anksčiau, šioms atskiroms IUS lėšoms nebūtų taikomi DIGS reikalavimai. Kalbant apie jų, kaip IGS, vaidmenį, ECB pritaria tam, kad IUS ir toliau turėtų būti taikoma DIGS, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos. Todėl Komisijos pasiūlymu, kartu su IUS ir IGS lėšų atskyrimu, išlaikomas būtinas lankstumas, kartu užtikrinant teisinį aiškumą ir vienodas sąlygas.

7. *Ankstyvas įspėjimas apie galimą vertinimą, ar įstaiga yra žlunganti ar galinti žlugti*

7.1. Pasiūlytuose BPeMR pakeitimuose numatyta, kad ECB arba atitinkama nacionalinė kompetentinga institucija turėtų kuo anksčiau pranešti BPV, kai mano, kad esama reikšmingos rizikos, kad bus įvykdyta viena ar daugiau sąlygų, kad įstaiga būtų laikoma žlungančia arba galinčia žlugti ([38]). Tada ECB arba nacionalinė kompetentinga institucija ir BPV

([34]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 20 punktą, kuriuo į BPeMR įterpiamas naujas 18a straipsnio 1 dalies b punktas, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 19 punktą, kuriuo į BGPD įterpiamas naujas 32c straipsnio 1 dalies b punktas.
([35]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 13 punktą, kuriuo į DIGS įterpiamas naujas 11e straipsnis.
([36]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 30 konstatuojamąją dalį.
([37]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 13 punktą, kuriuo į DIGS įterpiama nauja 11e straipsnio 5 dalis.
([38]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 15 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 16 punktą, kuriuo į BPeMR įtraukiamas naujas 13c straipsnis.

pasikeis nuomonėmis apie galimas priemones, kuriomis būtų užkirstas kelias tokiam įsipareigojimų nevykdymui, taip pat apie pagrįstą jų įgyvendinimo laikotarpį. ECB arba nacionalinė kompetentinga institucija ir BPV stebės padėties eigą ir reguliariai susitiks.

7.2. ECB remia šį naują ankstyvo įspėjimo procesą ir palankiai vertina tai, kad jis nedaro poveikio nusistovėjusiai pertvarkymo procedūrai ([39]), įskaitant visų pirma vertinimo, ar įstaiga žlunga arba gali žlugti, principus, kompetenciją ir procesą. Taip bus toliau plėtojama geriausia ECB ir BPV bendradarbiavimo praktika. Be to, juo užtikrinama, kad ECB arba nacionalinė kompetentinga institucija ir BPV galėtų įvertinti krizines situacijas joms kintant ir tinkamiausiu būdu, naudodami visus savo priemonių rinkinius.

7.3. Šiuo požiūriu ECB palankiai vertina tai, kad šio naujo ankstyvo įspėjimo proceso inicijavimas nėra išankstinė tolesnio vertinimo, ar įstaiga žlunga arba gali žlugti, sąlyga ([40]). Sparčiai kintančių krizių metu gali būti tikslinga nedelsiant atlikti tokį vertinimą, atsižvelgiant į padėties rimtumą ir į tai, kad nėra lengvai prieinamų priemonių, kurios galėtų užkirsti kelią žlugimui.

8. *Pertvarkymo procedūra*

8.1. ECB palankiai vertina tai, kad išplečiama pertvarkymo taikymo sritis. Platesnė pertvarkymo taikymo sritis suteiks galimybę naudotis pertvarkymo priemonėmis platesniam kredito įstaigų ratui, taip pagerinant galimybes naudotis tarptautinėmis geriausios praktikos pertvarkymo priemonėmis ir užtikrinant tolesnį suderinimą krizių valdymo srityje. Kartu ECB supranta, kad pasiūlymu nebus reikalaujama, kad pertvarkymo institucijos numatytų pertvarkyti mažesnes kredito įstaigas tais atvejais, kai tokie veiksmai būtų neproporcingi. Šios kredito įstaigos vis tiek galėtų nutraukti veiklą pagal nacionalines nemokumo procedūras, jei taip būtų pasiektas tinkamesnis rezultatas. Bet kuriuo atveju ECB palankiai vertintų analizę, ar siūlomų viešojo intereso vertinimo pakeitimų suminiu poveikiu, įskaitant naują tikslą kuo labiau sumažinti IGS nuostolius, pasiekiama numatyta proporcinga pertvarkymo plėtra.

8.2. Pertvarkymo taikymo srities išplėtimas įtraukiant mažesnes ir vidutines kredito įstaigas gali būti patikimas tik tuo atveju, jei bus rasti realūs sprendimai, kuriais užtikrinamas tinkamas pertvarkymo finansavimas, įskaitant kredito įstaigų vidinius nuostolių padengimo pajėgumus, tačiau taip pat ir svarbią galimybę naudotis IGS finansavimu ir pertvarkymo finansavimo struktūromis.

8.3. Principas, kad nuostolius dėl kredito įstaigos žlugimo visų pirma turėtų padengti akcininkai ir kreditoriai, yra Sąjungos krizių valdymo sistemos kertinis akmuo. Todėl ECB palankiai vertina tai, kad šis pagrindinis principas patvirtintas pasiūlytame teisės aktų rinkinyje.

8.4. Tačiau pertvarkymo taikymo srities išplėtimas įtraukiant mažesnes ir vidutines kredito įstaigas kelia tam tikrų iššūkių. Šios kredito įstaigos dažnai yra labai priklausomos nuo indėlių kaip finansavimo šaltinio ir, priklausomai nuo vietos rinkos sąlygų, gali susidurti su sunkumais išleisdamos kitas finansines priemones, kurios gali patikimai padengti nuostolius arba būti konvertuotos į nuosavą kapitalą kredito įstaigai žlugus. Gali būti atvejų, kai indėlių, kuriems IGS netaikoma (neapdraustieji indėliai), gelbėjimas privačiomis lėšomis gali sukelti riziką finansiniam stabilumui, o dėl to gali būti sunaikinta vertė, taip pakenkiant viešajam interesui. Taip gali atsitikti, pavyzdžiui, kai vienos kredito įstaigos neapdraustųjų indėlių gelbėjimas privačiomis lėšomis lemia neapdraustųjų indėlių atsiėmimą kitose kredito įstaigose, taip sudarant sąlygas rizikai plisti. ECB palankiai vertina tai, kad pasiūlytu teisės aktų rinkiniu nustatomos galimybės pagerinti indėlininkų apsaugą stiprinant IGS gebėjimą teikti finansavimą pertvarkymo atveju ([41]). Svarbiausia, kad tai būtų pasiekta išaiškinant ir išplečiant mažiausių išlaidų vertinimą ([42]) ir įvedant vienalygį indėlininkų eiliškumą, suteikiant vienodą visų indėlių prioritetą ([43]). ECB taip pat palankiai vertina Komisijos pasiūlymą įskaičiuoti IGS įnašą į minimalaus nuostolių padengimo reikalavimą, taikomą norint

([39]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 15 konstatuojamąją dalį.
([40]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 16 konstatuojamąją dalį.
([41]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 56 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BGPD 109 straipsnis.
([42]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 13 punktą, kuriuo į DIGS įterpiamas naujas 11e straipsnis.
([43]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 55 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BGPD 108 straipsnio 1 dalis.

pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis, įskaitant BPF, kai naudojama perdavimo priemonė ([44]). Šie pokyčiai, kuriais gerinamos IGS ir pertvarkymo finansavimo struktūrų galimybės remti mažesnių ir vidutinių kredito įstaigų pertvarkymą, yra būtina priemonė siekiant prasmingai išplėsti pertvarkymo priemonių taikymą tokioms kredito įstaigoms. Todėl svarbu pasiūlytą teisės aktų rinkinį priimti laikantis holistinio požiūrio ir užtikrinti, kad krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos pakeitimai būtų suformuluoti nuosekliai. Įgyvendinus tik kai kuriuos pasiūlyto teisės aktų rinkinio elementus, būtų neįmanoma sėkmingai įgyvendinti pertvarkymo praktikoje.

8.5. Pagal principą, kad nuostolius dėl kredito įstaigos žlugimo visų pirma turėtų padengti akcininkai ir kreditoriai, visos kredito įstaigos, kurias numatoma pertvarkyti, turi turėti minimalų nuostolių padengimo pajėgumą kaip pirmąją gynybos liniją, tinkamai suderintą pagal pertvarkymo strategiją, taip užtikrinant rinkos drausmę ir kuo labiau sumažinant priklausomybę nuo išorės finansavimo šaltinių. Tačiau net ir turint galimybę IGS prisidėti prie pertvarkymo finansavimo ir šį įnašą įskaičiuoti į 8 % minimalaus nuostolių padengimo reikalavimą ([45]), pasiekus 8 % visų nuosavų lėšų ribą būtų galima sustiprinti neigiamą dinamiką sisteminės krizės atveju, pvz., kai kelios kredito įstaigos žlugtų vienu metu arba kai dėl to reikėtų patirti nuostolių tam tikriems kreditoriams, o tai savo ruožtu galėtų rimtai pakenkti finansiniam stabilumui. Todėl ECB, atsižvelgdamas į Tarptautinio valiutos fondo (TVF) rekomendaciją, pritartų tam, kad išimtiniais atvejais būtų nustatyta finansinio stabilumo išimtis prieigai prie pertvarkymo finansavimo struktūrų ([46]). Tai suteiktų galimybę naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis prieš padengiant 8 % visų nuosavų lėšų nuostolius tais atvejais, kai tai tikrai būtina siekiant apsaugoti viešąjį interesą ir apsaugoti finansinį stabilumą. Todėl šiai galimybei turėtų būti taikomos griežtos sąlygos ir valdymo tvarka, laikantis panašaus mechanizmo, kuris taikomas Jungtinėse Valstijose, pvz., reikalaujant bendro BPV, Komisijos ir ECB patvirtinimo. Išimtis būtų taikoma tik visos euro zonos ar visos valstybės narės krizės metu arba esant tokios krizės rizikai, kaip kraštutinė priemonė ir kuo labiau pasinaudojus kredito įstaigų nuostolių padengimo pajėgumais, nesukeliant neigiamo poveikio finansiniam stabilumui ([47]).

8.6. Net ir išplėtus viešojo intereso vertinimą, tikėtina, kad kai kurioms mažesnėms kredito įstaigoms pertvarkymas nebus taikomas. Šioms kredito įstaigoms, kurioms pertvarkymo sistemos taikymas vis dar būtų neproporcingas, ECB palankiai vertintų nacionalinių bankroto bylų patobulinimus ir tolesnį derinimą ([48]). Šiuo atžvilgiu pasiūlyto teisės aktų rinkinio užmojis yra ribotas. ECB ragina Sąjungos teisės aktų leidėjus visose valstybėse narėse suderinti ir išplėsti alternatyvių likvidavimo priemonių prieinamumą, visų pirma IGS gebėjimą remti turto ir įsipareigojimų perdavimą įsigyjančiajai kredito įstaigai. ECB palankiai vertina siūlomus kreditorių hierarchijos pakeitimus ir mažiausių sąnaudų testo patikslinimus, kurie suteiks geresnes galimybes gauti IGS finansavimą ir suteiks daugiau galimybių naudotis šiomis priemonėmis. Jei šios alternatyvios priemonės būtų taikomos visose valstybėse narėse, tai sudarytų sąlygas greitesniam, veiksmingesniam ir labiau suderintam kredito įstaigų likvidavimo valdymo procesui, kuris galiausiai būtų naudingas finansiniam stabilumui ir indėlininkams, ir apribotų IGS išmokėjimo poreikius.

8.7. Galiausiai ECB palankiai vertina patikslinimą, kad atsakomybės pasidalijimas kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų nurašymo procedūroje visiškai atitiktų atsakomybės pasidalijimą pertvarkymo procedūroje ([49]). Tai reiškia, kad pagrindinė priežiūros institucijos atsakomybė yra susijusi su vertinimu, ar įstaiga yra žlunganti arba galinti žlugti, o likusias nurašymo sąlygas vertina pertvarkymo institucija.

([44]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 24 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BPeMR 27 straipsnio 7 dalis.

([45]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 24 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BPeMR 27 straipsnio 7 dalis.

([46]) Žr. TVF, Finansų sektoriaus vertinimo programa. Techninė pastaba. Bankų pertvarkymas ir krizių valdymas (2018 m.), p. 6 ir 30, paskelbta TVF interneto svetainėje www.imf.org.

([47]) Žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, p. 4.

([48]) Žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, 3 ir 11 p. ECB paragino Komisiją išnagrinėti galimybes priimti sprendimus, pavyzdžiui, sukurti Europos administracinio likvidavimo sistemą, remiamą Europos indėlių draudimo sistemos, siekiant užtikrinti, kad tokių kredito įstaigų žlugimas būtų valdomas veiksmingai ir suderintai.

([49]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 26 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 23 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 21 straipsnis.

9. *Indėlininkų eiliškumas*

9.1. ECB palankiai vertina Komisijos pasiūlymą nustatyti vienalygį indėlininkų eiliškumą ([50]). Šiuo požiūriu bus užtikrintas didesnis kredito įstaigų kreditorių hierarchijos suderinimas visoje Sąjungoje ir užtikrinama, kad visi indėliai, įskaitant didelių įmonių indėlius ir neįtrauktus indėlius, būtų vertinami *pari passu* ir turėtų didesnę pirmenybę nei įprasti neužtikrinti reikalavimai. Šis požiūris pagerins prieigą prie IGS finansavimo, nes bus išsaugotas visas indėlių portfelis, o tai reiškia, kad IGS galės geriau prisidėti prie krizių valdymo priemonių pertvarkymo atveju, taip pat taikydama prevencines ar alternatyvias priemones, įskaitant perdavimo strategijas. Taip gerokai sustiprinami turimi krizių valdymo sprendimai ([51]) ir sudaromos palankesnės sąlygos užkirsti kelią plitimo sukeltoms finansinio stabilumo problemoms, kylančioms dėl kitų kredito įstaigų, iš kurių neapdrausti indėlininkai masiškai atsiima indėlius. Išaugus verslo pardavimo strategijų prieinamumui pertvarkymo arba IGS alternatyvių priemonių kontekste, galima sumažinti likvidavimo dalimis, kaip kredito įstaigų žlugimo valdymo priemonės, naudojimą. Tai naudinga, nes likvidavimas dalimis gali sunaikinti vertę ir sutrikdyti indėlininkų ir finansinio stabilumo padėtį. Laikantis pasiūlyto požiūrio taip pat sumažinamas indėlininkų išmokų poreikis, dėl kurio IGS dažnai turi sutelkti dideles sumas, taip apribojant jų likvidumą ir gebėjimą susidoroti su tolesniais kredito įstaigų žlugimo atvejais. Geriau apsaugant prieigą prie indėlių ir finansinį stabilumą, taip pat mažinamos paskatos naudoti mokesčių mokėtojų pinigus kredito įstaigų žlugimo atveju. Svarbu tai, kad apdraustuosius indėlininkus IGS ir toliau visapusiškai saugo pagal visus scenarijus, tačiau jie taip pat naudojasi perdavimo strategijomis, kuriomis galima užtikrinti nepertraukiamą prieigą prie jų indėlių ([52]).

9.2. Kreditorių hierarchijoje pirmenybę teikiant visiems indėliams, o ne didesnio prioriteto reikalavimams, šis metodas taip pat palengvintų nuostolių paskirstymą neužtikrintoms kredito įstaigų skolos priemonėms, todėl kreditoriams, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, būtų lengviau užtikrinti visišką nuostolių padengimą nesusiduriant su finansinio stabilumo problemomis. Tai taip pat sumažintų žalos atlyginimo reikalavimų pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, riziką ir taip padidintų sėkmingo pertvarkymo galimybes ([53]).

9.3. Tuo pat metu ECB pripažįsta, kad nustačius vienalygį indėlininkų eiliškumą kai kuriais bankų krizių valdymo atvejais IGS gali patirti papildomų išlaidų. Nors ECB pažymi, kad keliose jurisdikcijose vienalygis indėlininkų eiliškumas pasirodė esantis sėkmingas, būtų pageidautina toliau analizuoti konkrečias situacijas, kai IGS gali patirti papildomų išlaidų arba gali atsirasti nepagrįstų pasekmių. Atliekant šią analizę taip pat, kiek įmanoma ir atsižvelgiant į patirtį, įgytą jurisdikcijose, kurios nustatė vienalygį indėlininkų eiliškumą, turėtų būti apsvarstytas siūlomų pakeitimų poveikis pirmaeilės neužtikrintos skolos reitingui ir kainodarai, taip pat turėtų būti toliau nagrinėjama vienalygio indėlininkų eiliškumo ir tam tikrų indėlių tinkamumo MREL tikslais sąveika. Be to, ECB yra pasirengęs ieškoti alternatyvių sprendimų, kuriais būtų didinamas IGS gebėjimas prisidėti prie pertvarkymo (taip pat taikant prevencines ir alternatyvias priemones) tokiu pačiu mastu, kokiu tai būtų įmanoma vienalygio indėlininkų eiliškumo atveju, kartu apribojant IGS nuostolių riziką po išmokėjimo likvidavimo atveju. Nagrinėjant tokius sprendimus bus būtina užtikrinti, kad bet koks pertvarkymo taikymo srities išplėtimas būtų susietas su tinkamomis galimybėmis gauti finansavimą pertvarkymo atveju, įskaitant visų pirma finansavimą iš IGS. Galiausiai, akivaizdu, kad priežiūros institucijos turėtų atidžiai stebėti, kokį poveikį vienalygis indėlininkų eiliškumas turi kredito įstaigų įsipareigojimų struktūrai, ir ECB yra pasirengęs atidžiai įvertinti tai savo kompetencijai priklausančių kredito įstaigų atveju.

10. *Su neapibrėžtomis situacijomis susijusios rizikos šalinimas*

10.1. BGPD jau yra reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad žlunganti įstaiga, kuriai netaikomas pertvarkymas, būtų tvarkingai likviduota laikantis taikytinos nacionalinės teisės ([54]). ECB pritaria pasiūlytiems BGPD pakeitimams, kuriais išsamiau paaiškinamas šis mechanizmas ([55]), užtikrinant, kad toks likvidavimas būtų pradėtas nedelsiant ir kad dėl jo kredito įstaiga pasitrauktų iš rinkos arba per pagrįstą laikotarpį nutrauktų savo bankininkystės veiklą ([56]).

([50]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 55 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BGPD 108 straipsnio 1 dalis.

([51]) Šiuo klausimu taip pat žr. ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, 4 ir 13 p.

([52]) Daugiau informacijos apie JAV požiūrį, kuris apima vienos pakopos indėlininko pirmenybę ir reikšmingą kliovimąsi perdavimo strategijomis, žr. ECB priežiūros valdybos pirmininko Andrea Enria kalbą „*Of temples and trees: on the road to completing the European banking union*“, paskelbtą ECB bankų priežiūros valdybos interneto svetainėje www.bankingsupervision.europa.eu.

([53]) Žr. Nuomonės CON/2017/6 2.3.2 dalį.

([54]) Žr. BGPD 32b straipsnį.

([55]) Žr. pasiūlytų BGDP pakeitimų 1 straipsnio 18 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BGDP 32b straipsnis.

([56]) Žr. Nuomonės CON/2020/25 3.2 dalį ir ECB indėlį į Europos Komisijos tikslines konsultacijas dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūros, p. 2 ir 8.

10.2. Nacionalinės nepertvarkymo atvejų valdymo procedūros turėtų būti dar labiau suderintos suteikiant pertvarkymo institucijoms įgaliojimus pradėti administracinę likvidavimo procedūrą įstaigoms, kurios atitinka pirmąsias dvi pertvarkymo sąlygas, tačiau kurioms pertvarkymas netaikomas, nes jis neatitinka viešojo intereso ([57]). Tai būtų veiksmingiausias būdas ryžtingai spręsti neapibrėžtos situacijos ilgesniu laikotarpiu klausimą.

10.3. ECB pritaria tam, kad kompetentingai institucijai būtų suteikti įgaliojimai panaikinti veiklos leidimą kredito įstaigoms, kurios žlunga arba gali žlugti, bet nėra pertvarkomos ([58]). Be to, pakeitimais neturėtų būti nustatoma jokių automatinių priemonių, išlaikant veiklos leidimo panaikinimą kaip ECB diskrecinę galią pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013 ([59]).

10.4. Dėl pasiūlymo nustatyti, kad veiklos leidimo panaikinimas yra pakankama sąlyga likvidavimui inicijuoti ([60]), ECB mano, kad itin svarbu išvengti bet kokių nenumatytų pasekmių, susijusių su prieštaringu aiškinimu ar skirtingu perkėlimu į nacionalinę teisę. Pagrindiniame Komisijos siūlyme dėl neapibrėžtų situacijų numatyta, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucija nustato, kad kredito įstaiga atitinka visas pertvarkymo sąlygas, išskyrus viešojo intereso sąlygą, atitinkama nacionalinė institucija taip pat turi turėti įgaliojimus nedelsiant pradėti kredito įstaigos likvidavimo procedūrą ([61]). Pasiūlymas, kad leidimo panaikinimas yra „pakankama“ likvidavimo sąlyga, gali paskatinti valstybes nares atsisakyti į nacionalinę teisę tinkamai perkelti šį svarbų reikalavimą dėl įgaliojimų nacionalinėms valdžios institucijoms suteikimo ([62]). Toks požiūris galėtų lemti klaidingą aiškinimą, kad priežiūros institucijai panaikinus licenciją tai būtų vienintelis pagrindas pradėti likvidavimo procedūrą, neatsižvelgiant į ankstesnį pertvarkymo institucijos sprendimą dėl to, ar įvykdytos pertvarkymo sąlygos. Toks požiūris galėtų lemti praktiką, kai nacionalinės administracinės institucijos arba nacionaliniai teismai atidėtų likvidavimo procedūros pradžią iki licencijos panaikinimo. Taip būtų neatsižvelgiama į galimybę, kad kai kuriais atvejais būtų tikslingiau pradėti likvidavimo procedūrą, kol kredito įstaiga vis dar turi banko licenciją. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ECB rekomenduoja, kad veiklos leidimo panaikinimas nebūtų laikoma suderinta išankstine kredito įstaigų likvidavimo sąlyga.

11. *Neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai BPF*

11.1. ECB primygtinai rekomenduoja nedidinti neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalies nuo 30 % iki 50 % visos įstaigų *ex ante* įnašų į BPF ir pertvarkymo finansavimo struktūras sumos ([63]). Kredito įstaigų, kurios pasirašė neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus, praktika parodė, kad dėl kai kurių kredito įstaigų taikomos tvarkos gali kilti rizika, kad jų CET1 kapitalas bus pervertintas. Dėl to, kai įvertinus kredito įstaigos padėtį paaiškėja, kad tokia rizika egzistuoja ir lieka nepadengta, gali būti imtasi priežiūros priemonių tai rizikai sumažinti.

([57]) Taip pat žr. šios nuomonės 8.6 dalį.

([58]) Žr. pasiūlytų BGDP pakeitimų 1 straipsnio 18 punktą, kuriuo iš dalies keičiama BGDP 32b straipsnio 3 dalis.

([59]) Žr. 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63) 4 straipsnio 1 dalies a punktą ir 14 straipsnio 5 dalį.

([60]) Žr. pasiūlytų BGDP pakeitimų 16 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 18 punktą, kuriuo iš dalies keičiama BGDP 32b straipsnio 4 dalis.

([61]) Žr. pasiūlytų BGDP pakeitimų 16 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 18 punktą, kuriuo iš dalies keičiamos BGDP 32b straipsnio 1 ir 2 dalys.

([62]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 18 punktą, kuriuo iš dalies keičiama BGPD 32b straipsnio 1 dalis ir nustatoma, kad atitinkamai nacionalinei administracinei ar teisminei institucijai turi būti suteikti įgaliojimai nedelsiant pradėti tinkamo įstaigos ar subjekto likvidavimo procedūrą.

([63]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 37 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BPeMR 70 straipsnio 3 dalis, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 53 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiama BGPD 103 straipsnio 3 dalis.

11.2. Šios prudencinės problemos pagrindas yra tas, kad apskaitos tikslais daugelis kredito įstaigų neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo neregistruoja kaip įsipareigojimo ir neįtraukia jo į savo balansą ir tuo pačiu metu registruoja piniginę užtikrinimo priemonę kaip turtą, neįtraukdamos jokių išlaidų į pelno ir nuostolio ataskaitą. Tokiu būdu kredito įstaigos CET1 kapitalas yra pervertintas, nes jis neatspindi fakto, kad į pertvarkymo fondą kaip užtikrinimo priemonė įneštų išteklių negalima atgauti be atitinkamo mokėjimo grynaisiais pinigais. Bendrasis Teismas taip pat yra pripažinęs prudencinę riziką, susijusią su neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais ([64]). Atkreiptinas dėmesys, kad net siūlomais patikslinimais šis klausimas neišsprendžiamas ([65]).

11.3. Bet kuriuo atveju ECB palankiai vertina patikslinimus ([66]), kad tais atvejais, kai kredito įstaiga nebepatenka į BPeMR arba BGPD taikymo sritį ir jai nebetaikoma prievolė mokėti įnašus į BPF, pertvarkymo institucija pareikalaus neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų, kurie dar turi būti įvykdyti. Šiuo pakeitimu taip pat patvirtinama, kad kredito įstaigos jokiomis aplinkybėmis negali atgauti piniginio įkaito, pateikto neatšaukiamiems mokėjimo įsipareigojimams užtikrinti, išskyrus atvejus, kai pertvarkymo fondui atliekamas atitinkamas mokėjimas, dėl kurio atsiranda poreikis iš kredito įstaigų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo atskaityti tokį piniginį įkaitą.

11.4. Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad kai kurios kredito įstaigos šių įnašų į BPF neįrašo kaip išlaidų fondo formavimo laikotarpiu, jos turėtų šiuos įnašus įtraukti į apskaitą kaip išlaidas fondo naudojimo metu. Nors poveikį prudenciniams koeficientams riboja ECB taikomi prudenciniai atskaitymai, neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai didina kredito įstaigų pelną ramiais ekonominiais laikais (kai formuojamas BPF) ir didina nuostolius krizės metu (kai naudojamas BPF), taip sukuriant prociklinį plitimo kanalą. Todėl ECB mano, kad neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai, kai jie neapskaitomi kaip išlaidos BPF formavimo etapu, kelia problemų sisteminės rizikos požiūriu, ir siūlo kuo labiau sumažinti jų naudojimą.

12. *Minimalių nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų laikymasis (netiesioginio pasirašymo grandinės)*

12.1. Pasiūlytais pakeitimais dėl netiesioginio pasirašymo grandinių pertvarkymo institucijoms suteikiami įgaliojimai leisti tam tikroms patronuojamosioms įmonėms vykdyti vidinį MREL reikalavimą konsoliduotai ([67]), o ne individualiai. Šią galimybę riboja dvejopos apsaugos priemonės ([68]). Pirma, pertvarkytinų subjektų, kurie yra Sąjungos patronuojančiosios (mišrios) finansų kontroliuojančiosios bendrovės, atveju reikalaujama, kad patronuojamoji įmonė būtų vienintelė pertvarkytino subjekto turima tiesioginė patronuojamoji įmonė ir kad tiek pertvarkytinas subjektas, tiek patronuojamoji įmonė būtų įsteigti toje pačioje valstybėje narėje ir priklausytų tai pačiai pertvarkytinai grupei. Arba kitų rūšių pertvarkytinų subjektų atveju reikalaujama, kad patronuojamajam subjektui konsoliduotai būtų taikomas 2 ramsčio reikalavimas arba jungtinio rezervo reikalavimas. Antra, pertvarkymo institucija turi būti padariusi išvadą, kad konsoliduotas vidinio MREL reikalavimo laikymasis nedaro neigiamo poveikio sėkmingo atitinkamos grupės pertvarkymo galimybei ir nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų taikymui tam tarpininkaujančiam subjektui ar kitiems tos pačios pertvarkytinos grupės subjektams.

12.2. Pertvarkytinų subjektų, kurie nėra Sąjungos patronuojančiosios (mišrios) finansų kontroliuojančiosios bendrovės, atžvilgiu nustatoma sąsaja su 2 ramsčio reikalavimu, kuris konsoliduotai taikomas patronuojamajam subjektui. ECB pažymi, kad konsoliduoti arba iš dalies konsoliduoti reikalavimai, taikomi Sąjungos bankų grupės patronuojamajam subjektui, turi būti nustatyti laikantis atitinkamų sąlygų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES)

([64]) Žr. 2020 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *BNP Paribas prieš Europos Centrinis Banką*, T-150/18 ir T-345/18, EU:T:2020:394, 78 punktą.

([65]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 37 punkto b papunktį, kuriuo į BPeMR įtraukiama nauja 70 straipsnio 3a dalis, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 53 punkto b papunktį, kuriuo į BGPD įtraukiama nauja 103 straipsnio 3a dalis.

([66]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 37 punkto b papunktį, kuriuo į BPeMR įtraukiama nauja 70 straipsnio 3a dalis, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 53 punkto b papunktį, kuriuo į BGPD įtraukiama nauja 103 straipsnio 3a dalis.

([67]) Žr. pasiūlytų pakeitimų dėl netiesioginio pasirašymo grandinių 1 straipsnio 3 punkto a papunktį ir 2 straipsnio 7 punkto a papunktį, kuriais iš dalies keičiama atitinkamai BGPD 45f straipsnio 1 dalis ir BPeMR 12 g straipsnio 1 dalis.

([68]) Žr. pasiūlytų pakeitimų dėl netiesioginio pasirašymo grandinių 1 straipsnio 3 punkto a papunktį ir 2 straipsnio 7 punkto a papunktį, kuriais iš dalies keičiama atitinkamai BGPD 45f straipsnio 1 dalis ir BPeMR 12 g straipsnio 1 dalis.

Nr. 575/2013 ([69]) (toliau – Kapitalo reikalavimų reglamentas, KRR) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ([70]) (toliau – Kapitalo reikalavimų direktyva, KRD). Pavyzdžiui, kai patronuojamoji įstaiga nėra patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje ir neturi patronuojamųjų įmonių trečiosiose valstybėse, priežiūros institucija gali reikalauti, kad tam tikros prievolės pagal KRR ir KRD ([71]) būtų vykdomos iš dalies konsoliduotai tik tuo atveju, jei priežiūros tikslais tai pateisinama įstaigos rizikos ar kapitalo struktūros ypatumais arba kai valstybės narės priima nacionalinius įstatymus, pagal kuriuos reikalaujama struktūriškai atskirti veiklą bankų grupėje ([72]).

13. *Kiti su indėlių draudimo sistema susiję aspektai*

13.1. Pasiūlytais DIGS pakeitimais siūloma keletas kitų indėlių draudimo sistemos pakeitimų ([73]). ECB palankiai vertina tuos pakeitimus, kuriais toliau derinamas ir išplečiamas valdžios institucijų priemonių rinkinys pagal krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemą.

13.2. Keli siūlomi DIGS pakeitimai kelia susirūpinimą ECB. Pirma, pasiūlytais DIGS pakeitimais siekiama priežiūros institucijai suteikti pareigą užtikrinti, kad kredito įstaigos laikytųsi savo, kaip IGS narių, įsipareigojimų ([74]). Priežiūros institucijos įgaliojimais pagal KRD galima naudotis tik siekiant joje nustatytų tikslų ir jie negali būti taikomi nesusijusiems klausimams, pvz., kredito įstaigų, kaip IGS narių, įsipareigojimų nesilaikymui. Be to, IGS institucijos turi daug geresnes galimybes įvertinti, ar laikomasi reikalavimų, ir vietoj to joms turėtų būti suteikti atitinkami vykdymo užtikrinimo įgaliojimai. Todėl ECB rekomenduoja persvarstyti šį pasiūlymą.

13.3. Antra, siūlomi DIGS pakeitimai rodo, kad IGS bus leidžiama laikyti savo lėšas nacionalinėse centrinio banko (NCB) sąskaitose ([75]). Nors tokių sąskaitų atidarymas atitiktų Sutartį ([76]), pagal šią nuostatą gali reikėti pakeisti kai kurių NCB įstatus pagal nacionalinę teisę, siekiant užtikrinti, kad tiek viešosios, tiek privačios IGS turėtų teisę atidaryti būtinas sąskaitas. Be to, bet koks NCB teikiamas IGS finansavimas, pavyzdžiui, išplečiant galimybę pereikvoti IGS sąskaitą NCB, būtų nesuderinamas su piniginio finansavimo draudimu, nes IGS laikoma „viešosios teisės reglamentuojama įstaiga“, kaip apibrėžta Sutarties 123 straipsnio 1 dalyje ([77]).

14. *IGS įnašų pervedimo palengvinimas*

14.1. Šiuo metu, kai kredito įstaiga nustoja būti IGS nare ir prisijungia prie kitos IGS arba jei tam tikra jos veikla perkeliama į kitą IGS, pradinė IGS perveda tik nedidelę dalį ankstesnių kredito įstaigos įnašų į naująją IGS. Nuo 2024 m., kai IGS pasieks savo tikslinį lygį, galimybė pervesti įnašus gali būti visiškai nutraukta, nes gali būti pervesti tik paskutinių 12 mėnesių įnašai. Jeigu kredito įstaiga keis savo priklausymą IGS, tai lems finansavimo perteklių pradinėje IGS, nes rizika, kurią apima ši IGS, sumažėja, o jos finansiniai ištekliai išlieka labai panašūs. Kita vertus, gaunančiojoje IGS finansavimo trūkumas atsiranda, nes pervesti ištekliai neatitinka perduotos rizikos. Šį trūkumą

([69]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

([70]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

([71]) Žr. KRR antrą-aštuntą dalis ir KRD VII antraštinę dalį.

([72]) Žr. KRR 11 straipsnio 6 dalį.

([73]) Daugumą šių pakeitimų galima rasti Europos bankininkystės institucijos nuomonėje dėl indėlių garantijų sistemos finansavimo ir indėlių garantijų sistemos lėšų naudojimo (EBA/OP/2020/02), kurią galima rasti EBI interneto svetainėje www.eba.europa.eu.

([74]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 3 punkto a papunktį, kuriuo keičiama DIGS 4 straipsnio 4 dalis.

([75]) Žr. pasiūlytų DIGS pakeitimų 1 straipsnio 11 punkto e papunktį, kuriuo į DIGS įterpiama nauja 10 straipsnio 7a dalis.

([76]) Žr. Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto (toliau – ECBS statutas) 17 straipsnį, pagal kurį savo operacijoms vykdyti NCB gali atidaryti sąskaitas kredito įstaigoms, viešiesiems subjektams ir kitiems rinkos dalyviams.

([77]) Žr. 2022 m. ECB pranešimo apie konvergenciją 2.2.3 punktą ir nuomonę CON/2020/24.

turi užpildyti pervedančioji kredito įstaiga arba visi gaunančiosios IGS nariai. Pagal dabartinę indėlių draudimo sistemą pradinė IGS palankiau vertinama perduodančiosios kredito įstaigos ir (arba) gaunančiosios IGS narių sąskaita. Jei indėlių draudimo sistema nepakeista, kredito įstaiga, keisdama savo priklausymą IGS, patiria didelių negrįžtamųjų išlaidų. Tai yra esminė kliūtis siekiant tikslo skatinti bendrąją bankininkystės paslaugų rinką Sąjungoje.

14.2. ECB apgailestauja, kad Komisijos pasiūlyme nesilaikoma EBI rekomendacijos ([78]) įgalioti EBI parengti metodiką, kuri padėtų pašalinti šį indėlių draudimo sistemos trūkumą. ECB siūlytų suteikti EBI įgaliojimus parengti pervestinų įnašų sumos apskaičiavimo metodiką, kad būtų užtikrintas suderinamumas su perkelta rizika. Taip būtų kuo labiau sumažintas finansavimo perteklius pradinėje IGS ir bet koks finansavimo trūkumas gaunančiojoje IGS ir taip būtų išvengta nereikalingų išlaidų pervedančiajai kredito įstaigai ir kitiems gaunančiosios IGS nariams. Taikant tokią metodiką turėtų būti užtikrinta susijusių IGS interesų pusiausvyra ir visoje sistemoje turėtų būti išsaugotas finansinis stabilumas.

15. *Keitimasis informacija*

15.1. Pasiūlytu teisės aktų rinkiniu siekiama dar labiau sustiprinti nuostatas, kuriomis reglamentuojamas keitimasis informacija krizių valdymo srityje ([79]).

15.2. ECB remia visapusišką ir savalaikį kompetentingų institucijų ir pertvarkymo institucijų keitimąsi informacija krizių valdymo tikslais. ECB ir BPV jau yra parengę išsamų dvišalį susitarimo memorandumą, kuriuo palengvinamas toks keitimasis informacija ([80]). Memorandumu nustatomi įvairūs keitimosi informacija ir bendradarbiavimo kanalai, užtikrinant, kad BPV būtų informuojama apie atitinkamus pokyčius, susijusius su subjektais, kuriuos tiesiogiai prižiūri ECB.

15.3. Tačiau ECB yra susirūpinęs dėl siūlomų BPeMR ir BGPD pakeitimų, pagal kuriuos reikalaujama, kad ECB ir kiti ECBS nariai pateiktų BPV visą informaciją, būtiną BPV užduotims pagal BPeMR vykdyti ([81]), ir pateiktų Komisijai visą informaciją, būtiną Komisijos užduotims pagal BGPD vykdyti, susijusioms su politikos formavimu, įskaitant poveikio vertinimų rengimą ir pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų rengimą bei derybas dėl jų ([82]).

15.4. Šių pareigų turinys nėra aiškus, todėl būtų pageidautina papildomai patikslinti BPV ir Komisijai perduotinos informacijos rūšį. Konkrečiai visos naujos nuostatos dėl keitimosi informacija, kurios turi būti įtrauktos į BGPD, gali būti taikomos tik tos direktyvos dalykui. Toks keitimasis informacija neapimtų, pavyzdžiui, informacijos, susijusios su prudencine kredito įstaigų priežiūra ar Komisijos veikla politikos formavimo srityje. ECB supranta, kad šis keitimasis informacija susijęs tik su agreguota informacija, kuri nėra susijusi su atskiromis kredito įstaigomis. Be to, ECB palankiai vertintų bendradarbiavimo susitarimų su Komisija sudarymą siekiant užtikrinti veiksmingą ir sklandų šios informacijos perdavimą. Galiausiai ECB supranta, kad bet kokia konfidenciali informacija bus perduota Komisijai laikantis atitinkamų sektorių Sąjungos teisės aktų, kuriais nustatoma konfidencialios informacijos apsauga ir tokios apsaugos išimtys.

([78]) Žr. Europos bankininkystės institucijos nuomonę dėl indėlių tinkamumo, kompensacijų lygio ir indėlių garantijų sistemų bendradarbiavimo (EBA/OP/2019/10), pateiktą EBI interneto svetainėje www.eba.europa.eu.

([79]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 25 ir 43 punktus, kuriais iš dalies keičiami atitinkamai BPeMR 30 ir 88 straipsniai.

([80]) Bendros pertvarkymo valdybos ir ECB susitarimo memorandumas dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija.

([81]) Žr. pasiūlytų BPeMR pakeitimų 1 straipsnio 29 punkto a papunktį, kuriuo iš dalies keičiamas BPeMR 34 straipsnis, ir pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 58 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BGPD 128 straipsnis.

([82]) Žr. pasiūlytų BGPD pakeitimų 1 straipsnio 58 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas BGPD 128 straipsnis.

15.5. Taip pat reikėtų priminti, kad konfidenciali statistinė informacija gali būti perduodama BPV ir Komisijai tik laikantis atitinkamos Sąjungos teisės dėl konfidencialios informacijos apsaugos. Visų pirma pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 8 straipsnio 4a dalį ECBS nariams ([83]) leidžiama perduoti konfidencialią statistinę informaciją ([84]) valstybių narių ir Sąjungos institucijoms arba organams, atsakingiems už finansų įstaigų, rinkų ir infrastruktūrų priežiūrą arba finansų sistemos stabilumą, tokia apimtimi ir tiek išsamiai, kiek tai yra būtina jų atitinkamiems uždaviniams vykdyti. Konfidencialią statistinę informaciją gaunančios institucijos arba organai imasi visų būtinų reguliavimo, administracinių, techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų konfidencialios statistinės informacijos fizinę ir loginę apsaugą. Tuo remdamasis ir BPV prašymu ECB perduoda BPV konfidencialią statistinę informaciją.

16. *Asmens duomenų perdavimas*

16.1. Nors pasiūlytu teisės aktų rinkiniu siekiama dar labiau sustiprinti nuostatas, reglamentuojančias keitimąsi informacija krizių valdymo srityje, jame nenagrinėjamas asmens duomenų apsaugos klausimas, kuris yra svarbi tema ir pagrindinė teisė. BPeMR galėtų suteikti aiškesnes gaires dėl keitimosi asmens duomenimis ir tinkamų apsaugos priemonių duomenų subjektams, kad būtų užtikrinta teisinga įvairių susijusių interesų pusiausvyra.

16.2. Be to, patirtis parodė, kad duomenų apsaugos taisyklių laikymuisi gali prireikti papildomo laiko, kad būtų galima atlikti veiksmus, kurių reikia prieš keičiantis atitinkama informacija. Dėl šio papildomo laiko poreikio gali būti vėluojama. Tai būtų ypač problemiška krizės atveju, kai, pavyzdžiui, BPV reikia skubios informacijos, kad galėtų pasirengti pertvarkymui. Todėl gali prireikti nustatyti konkrečias nuostatas, kuriomis būtų laikinai supaprastinti procedūriniai duomenų apsaugos reikalavimai, kad būtų užtikrinta teisinga skirtingų interesų, susijusių su tomis krizės aplinkybėmis, pusiausvyra.

Kai ECB rekomenduoja iš dalies keisti pasiūlytą reglamentą ir pasiūlytas direktyvas, konkretūs redagavimo pasiūlymai kartu su aiškinamuoju tekstu pateikiami techniniame darbo dokumente. Techninis darbo dokumentas anglų kalba paskelbtas „EUR-Lex“ interneto svetainėje.

Priimta Frankfurte prie Maino 2023 m. liepos 5 d.

*ECB Pirmininkė*
Christine LAGARDE

([83]) 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos Centrinio Banko renkamos statistinės informacijos (OL L 318, 1998 11 27, p. 8). Reglamento (EB) Nr. 2533/98 teisinis pagrindas yra ECBS statuto 5 straipsnio 4 dalis, kurioje numatyta, kad vadovaudamasi ECBS statuto 41 straipsnyje išdėstyta tvarka, Taryba *inter alia* nustato konfidencialumo režimą, taikomą tais atvejais, kai ECB, padedamas NCB, renka statistinę informaciją.

([84]) Kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2533/98 1 straipsnio 12 punkte.